

Nr 9.

Av friherre **Beck-Friis, Carl Joachim**, om *höjning av begärt anslag för bestridande av kamrerar- och notariegöromålen hos centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet.*

Uti skrifvelse till Kungl. Maj:t den 4 juli 1912 har styrelsen för centralanstalten för försöksverksamheten på jordbruksområdet gjort framställning om höjning av det anslag, som å anstaltens ordinarie stat finnes upptaget under rubriken »till centralanstaltens övriga utgifter.»

Styrelsen omnämner däri bland annat, att centralanstaltens medelsförvaltning handhaves — jämlikt de av Kungl. Maj:t den 28 sept. 1906 fastställda stadgarna — av en räkenskapsförare, vilken också är styrelsens protokollsförare och kanslist. Den person, som bestrider samtliga dessa uppdrag åtnjuter ett årligt arvode av 1,300 kronor. I betraktande av den ökning i hans arbete som redan inträtt, ansåg styrelsen detta arvode böra ökas, utan att dock beloppet av ökningen angavs, men skulle beloppet fortfarande utgå från anslagstiteln »tryck och expenser», förhöjt på sätt styrelsen föreslagit.

Vid uppgörande av det förslag till stat för centralanstalten, som finnes infört i bilagan till 1913 års statsverksproposition: nionde huvudtiteln, har »löneregleringskommittén» ansett det lämpligare, att i staten för centralanstalten uppfördes en specifik anslagspost för bestridande av kamrerar- och notariegöromålen, och har ett belopp av 1,500 kronor av kommittén ansetts skäligt såsom ersättning för ifrågavarande göromål.

I sitt den 16 december 1912 över löneregleringskommitténs förslag avgivna utlåtande säger centralanstaltens styrelse, att den i avseende på avlöningen åt räkenskapsföraren, tillika protokollsförare och kanslist, ansett lämpligt, att aflöningen utginge av expensanslaget, emedan den då kunde lämpas eftersom göromålens omfång och stor-

leken av den redovisning, som ålåg denna befattningshavare, tilltog. Då löneregleringskommittén nu föreslog, att ett bestämt anslag upptoges för denna avlöning, hade styrelsen däremot intet att invända, men hemställde, att då ifrågavarande befattning syntes kunna anses som fast anställning och väl i regel komme att såsom hittills varit fallet förenas med landtbruksakademiens svagt avlönade notariebefattning, avlöningen i betraktande av göromålens omfattning och redovisningens belopp måtte visserligen bliva fastställd till ett begynnelsearvode av 1,500 kronor men med två ålderstillägg av 300 kronor efter resp. 5 och 10 års väl vitsordad tjänstgöring.

Uti statsverkspropositionen (nionde huvudtiteln) säger statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet »att han i förevarande avseende till alla delar biträder löneregleringskommitténs förslag, enligt vilket någon viss befattning icke ovillkorligen skulle behöva inrättas för nu ifrågavarande ändamål utan blott ett visst belopp anslås för bestridande av kamrerar- och notariegöromålen». Detta belopp föreslås i statsverkspropositionen till 1,500 kronor.

Med avseende på sist omnämnda uttalande »att ingen viss befattning ovillkorligen skulle behöva tillsättas för bestridande av räkenskapsförare- och kansligöromålen» — vilket uttalande dock icke återfinnes i löneregleringskommitténs betänkande — tillåter jag mig till en början anföras, att centralanstaltens styrelse redan den 20 november 1906 i överensstämmelse med § 6 mom. k och § 16 i de av Kungl. Maj:t utfärdade stadgarne för centralanstalten tillsatt en räkenskapsförare med skyldighet att tillika bestrida kansligöromålen inom styrelsen.

Med anledning av den ökning, som redan under år 1912 inträtt i denna persons arbete hade centralanstaltens styrelse ansett, att hans avlöning bort redan då ökas och, i följd av den ökade arbetsbördan, som skulle bliva en följd, om styrelsens förslag till ökning i anstaltens stat bleve antaget, hade styrelsen hemställt, att hans avlöning så småningom skulle kunna ökas till 2,100 kronor.

Om man tager hänsyn till, att nu ifrågavarande person är den enda tjänsteman, som finnes hos centralanstaltens styrelse anställd, och att han, förutom att handhava anstaltens penningemedel, f. n. uppgående till över 120,000 kronor, föra räkenskaper över anstaltens inkomster och utgifter samt verkställa alla utbetalningar, även har att sköta in-

och utgående diarierna, svara för utgående expeditioner samt föra protokollen vid styrelsens sammanträden m. fl. kansligöromål, torde därav tydligen framgå, att redan nu ett arvode av 1,500 kronor ingalunda kan anses för högt.

Enligt det nu i statsverkspropositionen framlagda förslaget till stat för centralanstalten, föreslås en anslagshöjning av 37,650 kronor eller en ökning av över 30 procent. En följd av denna ökning i anslagssumman komme även att medföra en liknande ökning i göromålen för räkenskapsföraren och kanslisten icke blott genom den ökade medelförvaltningen, utan även genom den stegring i verksamheten i övrigt, som bliver en följd av de ökade anslagen till centralanstaltens övriga utgifter, varvid jag särskilt erinrar om att föreståndarnes och överassistenternas m. fls. »rese- och traktamentsersättningar under tjänsteresor» hädanefter skola granskas av anstaltens styrelse och utgå av anstaltens medel, vartill även kommer att en ökad protokollsföring bliver en följd av att styrelsen avses skola komma att sammanträda oftare än vad hittills varit fallet.

Jag anser därför, att avlöningen till räkenskapsföraren och kanslisten i följd av göromålens blivande omfattning och det ökade redovisningsbeloppets storlek icke bör sättas till lägre belopp än 2,000 kronor, vilket då visserligen är något lägre än det styrelsen för centralanstalten tänkt sig som slutavlöning.

Jag hemställer sålunda,

att Riksdagen, med ändring av det i statsverkspropositionen framlagda förslag till stat för centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet, ville för bestridande av kamrerar- och notariegöromålen hos anstalten i staten för centralanstalten från och med år 1914 anvisa ett belopp av 2,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1913.

C. J. Beck-Friis.